

**PARAULES DEL RECTOR A
L'ACTE ACADÈMIC DE GRADUACIÓ
DE MÀSTERS OFICIALS I DOCTORATS 2008-09
UNIVERSITAT POMPEU FABRA**

7 de juliol de 2009

Benvolguda presidenta del Consell Social,
Benvolguda vicerectora de Postgrau i Doctorat,
Benvolgut secretari general,
Amigues i amics,
I, sobretot, benvolgudes i benvolguts màsters i doctors,

Aquesta és la tercera edició d'aquest acte de graduació de màster i doctorat que varem inaugurar de la mà de la instauració dels màsters universitaris en el marc del procés de Bolonya. Avui sou ja prop de sis-cents els que heu obtingut la vostra titulació amb nosaltres. Sou procedents de tot el món, de més de cinquanta països diferents, i la vostra presència a la universitat ens enriqueix i encoratja la nostra inequívoca voluntat de ser una universitat oberta al món, present a la societat global de la qual formem part.

Vosaltres sou el símptoma més obvi del fet que el nostre propòsit com a universitat va pel bon camí: contribuir a fer de Barcelona una ciutat coneguda al món, no només per Gaudí, el barri gòtic i el Barça, sinó també per la nostra capacitat d'atreure el talent de tot el món a alguns dels nostres màsters i doctorats. No estem sols en aquesta aventura,

d'altres universitats – i, en especial, la Universitat Autònoma de Barcelona, de la qual avui ens acompanya el seu anterior rector, el prof. Lluís Ferrer- i d'altres institucions lligades a les Universitats estan treballant en aquesta direcció. La nostra Universitat, sense anar més lluny, suma prop de dos mil graduats de màster a través de l'IDEC, la Barcelona GSE i les escoles adscrites (ESCI, ELISAVA i EUM). Si coordinem bé els nostres esforços i treballem amb constància pacient i sana ambició ens en sortirem.

De la sort d'aquest projecte en depèn la credibilitat de molts altres dels nostres projectes: esdevenir, de debò, una Research University i augmentar de manera rellevant el grau de la nostra internacionalització. En el marc del que anomenem *Estratègia UPF25 anys*, el nostre full de ruta fins a 2015, data en la qual la Universitat complirà vint-i-cinc anys, l'atenció al postgrau i al doctorat és primordial.

En el marco de esta estrategia UPF25 anys también queremos poner en marcha con fuerza nuestro programa *Alumni* que ha de estrechar los lazos de los anteriores estudiantes con la Universidad y entre ellos. De esta forma, la institución adquirirá la textura que le permitirá ser el tejido que entrecruce las vidas de algunos de vosotros en el futuro. La Universidad quiere poner hoy a vuestra disposición este programa, consciente de que esta es la mejor semilla que puede extender por el mundo, que vosotros sois nuestros mejores embajadores, que sin vosotros no existe ninguna política de internacionalización de la Universidad merecedora de este nombre. La Universitat Pompeu Fabra será siempre vuestra casa, vuestra *alma mater* –la madre nutriente-: volved

cuando queráis y a lo que queráis; a continuar vuestra formación, a hacer investigación con antiguos compañeros o profesores, a pedir o a dar consejo, a curaros la nostalgia. Y volver, hoy que estamos todos interconectados, es muy fácil, no siempre es preciso hacerlo presencialmente, aunque a veces convenga. Si vosotros os sentís alumni de la UPF para siempre, nosotros damos el trabajo por bien hecho.

Hem escoltat la lliçó de graduació del Prof. Lluís Ferrer, amb el qual – com us deia- vaig tenir l'honor de compartir durant gairebé quatre anys les múltiples reunions i tasques de rectors de les universitats catalanes. Ho he dit d'altres vegades i ho vull dir avui: vaig aprendre molt del rector i amic Lluís Ferrer. Vaig aprendre de la seva visió de futur, de la seva voluntat indefugible de respectar les pròpies conviccions, de la seva generositat personal i institucional, de la seva capacitat immensa de posar la cooperació com l'element principal del sistema universitari català. Sense la seva valuosa contribució no haurien estat possibles gran part de les iniciatives més reeixides a l'àmbit universitari català d'aquests anys. I això ho ha fet, com és obvi, projectant la seva Universitat, la Universitat Autònoma de Barcelona, sempre cap endavant, amb recerca, amb internacionalització, amb la implementació de l'espai europeu d'ensenyament superior. Avui ens ha parlat d'alguna cosa que li preocupa com a científic que estima els animals: la seva trajectòria científica ha estat sempre acompanyada pels gossos i, a la vegada, encara avui és imprescindible un espai per l'experimentació en animals. Aquests són dos ideals que estan en tensió: evitar tant com sigui possible el sofriment als animals i preservar la possibilitat de l'experimentació, per l'avenç de la ciència, amb animals. Molt a sovint, a la nostra vida personal i a la nostra

vida professional trobem situacions d'aquest tipus, i encertar la manera d'encaixar aquests ideals adequadament, sacrificant el menor grau possible d'un dels dos en tensió és el que procurem. Per això, crec que aquesta lliçó de Lluís Ferrer diu, més enllà del seu molt ben defensat valor per al cas concret, un mode d'afrontar els diversos dissenys institucionals que com a rector va haver d'afrontar: honorar les ideals buscant sempre la manera que encaixen, això malauradament vol dir sempre decidir: passar de la deliberació a l'acció. Ell sempre va saber com fer-ho, en les circumstàncies més favorables i en les menys favorables, sempre. Lluís Ferrer és exemplar com a acadèmic, ho ha estat per tots els que l'hem conegut.

And now, you are going back to your countries. You are going to other countries where different job positions are waiting for you. Probably you will follow working in research or in private companies or in the public service or in governmental international organizations... Congratulations for your success, enjoy it and be responsible for your own formation. You should consider that your talent, useful, first of all, for building a future as you like. You have worked hard and you deserve the award; but you should also consider that your talent is not an election: nobody chooses the talent, it is a circumstance which has been displayed by the natural lottery, as it were, and for this reason your talent, in some sense, is a common endowment: do that your talent becomes a tool in order to make more free and more equals our contemporary societies; to make more accessible the ideal of a society of persons equally free and freely equals.

Good luck for all of you!

Moltes gràcies.